

SVENSKA
RUN-URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Första Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKTE HOS JOH. BECKMAN, 1855.

Södermanland. Svartlösa härad, Botkyrka socken, Hamra.

Hanveden heter den bergiga skogssträcka, som skiljer Svartlösa och Sotholms härader. Hamra skog, söder ut i Botkyrka socken, hör till gamla Hanveden. Runstenen står i skogen vid den nu föga befarna väg, som från Botkyrka löper söder ut genom Hamra och Rikstens marker till Haninge, icke särdeles långt från Tullingesjön. En väg fram till denne sjö utgår från den förre der Runstenen är.

Stenen är af lösare, vittrig granit. Inskriften i följd deraf till större delen förderfvad. Följande är urskiljbart:

1.. • 4NY • 1....P(P)..(N) • þitt • 1P11A • P(1N)þP ... NR 4...
PN... B(1) 41111

Det är: A.. AUK L.... K(K)..(U) þINA IFTIR K(IU,þK ... UR S.. KU... B(1) SIALU

Det säges, att två bröder, en konungs söner, i gammal tid här kommit samman med sine krigsmän och kämpat, samt att bröderne stupat, hvarefter de derigenom försonade härarne rest stenen till de fallnes minne*.

Fyra Runstenar i denna socken äro förut kände. Om stenen å Lindhofs (Söderby) egor, nära Tumba, är förr, sidan 18, taladt. Den i Liljegrens Runurkunder under 815 upptagne, i södra kyrkodörren ligande, är nu nästan oläslig. Hagelby-stenen deremot (rättigt afritad i Bautil 685) ännu stående och bibehållen; men den under 686 (Bautil) anförde märklige stenen »vid Hundhammars borg» har jag både länge och väl förgäfvets efterfrågat och sökt. Till ledning för framtida lyckligare sökare tör följande, ur Peringskölds handskrifter, tjena: »Uti hagan mellan Hundhammar och Bårg, der åtskillige stora skogvuxne Jarlehögar ära, hafver fordom varit en stoor Runesteen, som nu ligger på Bårgs ägor nedanför högarna omkulle, och mitt i tu afslagen, den Petter Törnevall *emot undergång afritat (!)*, och jag sedermera besichtigat.»

Dessutom är vid Norsborg, enligt Forsslunds upplaga af Tunelds Geografi öfver Sverige, 1:a Bandet, sid. 376, »på ett högt berg en plan i fyrkant, ristad med Runor», den nu ingen känner. Men, sjelf har jag upptäckt en gråstenshäll, ligande såsom grundsten under kyrkotornets sydvestra hörn, å hvilken sten följande runor äro i dag:

* Säggen är först uppfattad af Skolläraren J. A. Styren.

(HN)P : TNPI : þTH : NTH : RTH : HTHT

Det är: (AU)K TUFI þAIR LITU RAISA STAIN

de sista fyra runorna likväl bara till öfre hälfterne synliga; äfvensom i kyrkans yttre och norra vägg, nära tre famnar från marken, ett stycke af en Runsten af röd sandsten (jfr sid. 33, i noten), derå, jämte runorna ↑ och R, delar af ett prydligt kors urskiljas.

